

РЕПУБЛИКА СРБИЈА ГРАД БЕОГРАД- ОПШТИНА ЗЕМУН

Основна школа «Бранко Радичевић» БАТАЈНИЦА

Браће Михајловић – Трипић бр. 2

Тел. +381 11 78 70 046. факс. +381 11 78 70 277

Електронска пошта: os.brankoradicevic73@gmail.com

Web: www.osbrankoradicevic.edu.rs

**АНЕКС ШКОЛСКОГ ПРОГРАМА ЗА 6.РАЗРЕД ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
ЗА ПЕРИОД ОД 2020. ДО 2021. ГОДИНЕ**

Батајница, јун 2020. године

СВАКОДНЕВНИ ЖИВОТ У ПРОШЛОСТИ

Циљ изучавања предмета је проширивање знања из области опште културе и оспособљавање ученика да, кроз упознавање с начином живота људи у прошлости, боље разумеју свет и време у коме живе и развију свест о континуитету и укорености. Ученици би требало да се упознају са специфичностима динамике културних промена и да науче како да сагледају себе у контексту „другог” да би сопствени идентитет што потпуније интегрисали у шири контекст разуђене и сложене садашњости.

Задаци предмета су да ученици, кроз наставу усмерену ка упознавању с различитим елементима свакодневног живота, као што су односи у породици, исхрана, образовање, игре, забава, становање, одевање... уоче њихову условљеност историјским процесима и догађајима.

Концепција наставе овог изборног предмета нагласак ставља на упознавање с основним елементима свакодневног живота у прошлости Србије, Европе и Средоземља, с намером да се уоче њихови заједнички именитељи и упознају различитости које постоје у датом историјском контексту, као и у односу на савремено доба у којем ученик живи.

Подстицањем радозналости, креативности и истраживачког духа у проучавању овог предмета, ученици треба да се оспособе да формирају јаснију слику о прошлим временима, да овладају елементарним процедурама прикупљања историјске грађе, као и да развију критички однос према тој грађи и другим остацима прошлих времена.

Оперативни задаци:

- разумевање појма свакодневни живот;
- разумевање значаја проучавања свакодневног живота у прошлости;
- усвајање и продубљивање знања о разликама између свакодневног живота данас и у прошлости;
- упознавање са улогом и значајем грбова и застава;
- упознавање са улогом и значајем грбова и застава у прошлости српског народа;
- упознавање са свакодневним животом у средњем веку;

- упознавање са свакодневним животом српског народа у средњем веку;
- подстицање ученика на самостални истраживачки рад;
- развијање способности повезивања знања из различитих области.

САДРЖАЈИ ПРОГРАМА

УВОД

Појам свакодневног живота (уочавање разлике између политичке историје и историје свакодневног живота и указивање на основне тематске области истраживања – исхрана, становање, одевање, школовање, односи у породици и локалној заједници, лечење, религиозност и веровања обичних људи, забава, такмичарске игре...).

Значај проучавања свакодневног живота у прошлости (прошлост не припада само владарима, војсковођама и државницима, већ и обичним људима, у историјским изворима углавном анонимним, којима се можемо приближити једино истраживањем њихове свакодневице).

ГРБОВИ И ЗАСТАВЕ НЕКАД И САД

Појам грба и заставе као симбола и хералдике као науке о грбовима (основни елементи: застава – једнобојна или вишебојна тканина на заставном копљу или стегу; грб – штит са грбовном сликом изнад кога је шлем или круна). Улога и значај грбова и застава у садашњости (као симбола државе, нације, владара, војске, града, установе, предузећа, политичке организације, спортског друштва...). Улога и значај грбова и застава у прошлости (појава грбова у XII веку – породични грбови на штитовима као начин распознавања витезова на турнирима и у ратним походима; грбови на заставама, новцу, печатима, поштанским маркама, споменицима, шлемовима...; најчешћи хералдички симболи – крст, орао, лав, змај, јелен, коњ, лик свеца, кула, љиљан, месечев срп...; вексилум – застава римских царева, лабарум – застава Константина Великог са знаком крста и грчким почетним словима имена Исуса Христа, значај освајања и губитка заставе у рату, значење беле заставе у рату...). Грбови и заставе у прошлости српског народа (порекло српског грба и заставе, значење четири оцила, најчешћи хералдички симболи на грбовима српских нововековних и средњовековних династија и властелинских породица – двоглави

бели орао Немањића, Лазаревића, Карађорђевића, Обреновића и Петровића-Његоша, лав Бранковића и Петровића-Његоша, вук Балшића, љиљани Котроманића...).

СВАКОДНЕВНИ ЖИВОТ У СРЕДЊЕМ ВЕКУ

Свакодневни живот у средњовековној Европи

Начин исхране у средњем веку (сакупљање и припремање намирница, лов и риболов, јеловник, начини чувања хране, земљорадња, виноградарство, пића). Одевање у средњем веку (материјали, сировине и начини обраде, накит, бојење, шминка и лична хигијена).

Породични односи у средњем веку (положај мушкарца, жене и детета, утицај обичајног права). Становање у средњем веку (грађевински материјали, начин градње, оруђа за рад, изглед објеката и организација простора, осветљење, украшавање простора – таписерије, разлика између села и града).

Живот у средњовековном граду (примери Цариграда, Венеције, Фиренце, Париза, Лондона...; хигијенски услови, опасност од епидемија...). Средњовековни замак (у миру и за време опсаде, одбрана замка: јарак, покретни мостови, прстенови одбране, стражарнице на капијама, поливање нападача врелим уљем и водом...).

Живот у средњовековном селу (обавезе становништва, положај зависног сељака – работника, порез, присилни рад – изградња путева, насипа, утврђења...). Властелин на свом имању (лов – обука соколова, однос са работницима).

Образовање (писмо, техника писања, школе...).

Живот у средњовековном манастиру (свакодневица организована према литургијским часовима и молитвама, основни послови монаха...).

Војска (израда и изглед војничке опреме: оружје – мач, копље, борбена секира, праћка, лук и стрела, самострел, топуз, млат, „грчка ватра“...; оклоп – панцирна кошуља, шлем, визир, рамени оклоп, оклопне рукавице, оклоп колена, коњски оклоп...; штитови, опсадне справе – катапулти, овнови, опсадне куле...). **Витешка каријера** (пут племићких синова од пажа и штитоноше до витеза, свечано проглашење за витеза, витешки закони части). **Витешки турнири** и друге такмичарске игре

(увежбавање ратничких вештина, мегдани, ношење знамења неке госпе као начин показивања наклоности, перјанице-челенке на шлемовима...).

Друштвени живот (игре, плес уз музику, музички инструменти, позориште, трубадури, властеоске гозбе: жонглери, путујући свирачи и забављачи...).

Употребни предмети (техника и умеће израде – оруђе, посуђе, кућни инвентар, печати, новац...).

Страхови средњовековног становништва (од смака света, природних непогода, болести, непознатог, другачијег и другог – странаца, припадника друге професије, пола, вероисповести, митских бића – вештица, вампира, вукодлака, духова...).

Лечење (заразне болести, појава куге – „црна смрт“, начини здравствене заштите и превентиве, лекови и лековито биље).

Путовање и трговина (ходочашћа – света места, мисионари, путујући трговци, значајни сајмови).

Свакодневни живот у српским земљама средњег века

Начин исхране (припремање хране, кућно посуђе, реконструкција могућег јеловника...).

Одевање (материјали и тканине, склавина – основна гардероба Јужних Словена, разлика у одевању међу припадницима различитих друштвених група, накит, преодевање у одећу супротног пола и у животињске коже у време поклада и карневала...). **Становање** (грађевински материјали, начин градње, изглед објеката и организација простора куће, хигијена куће...).

Лечење (лична хигијена, технике лечења, различити мелеми, лековито биље, манастирске болнице – Хиландар, Студеница...; чудесна исцељења, враџбине...).

Животни циклус (рођење, крштење, брак, свадба, смрт, сахрана).

Српска средњовековна породица (положај мушкарца, жене и детета у породици и локалној заједници).

Образовање (ширење основне писмености у локалним срединама – парохијски свештеник као учитељ писања и читања, манастири као центри писмености и високог образовања, значај Хиландара).

Друштвени живот (основни празници заједнице, различити облици забавних активности, гозба, плес – коло, игра, панађури, црквене славе, сабори, глумци, жонглери, музика, музички инструменти, народне песме дугог стиха – бугарштице, витешке игре, коњичке трке, борбе животиња...).

Насеља (основни типови насеља – село, трг, град, рударско насеље; примери Котора, Новог Брда, Скопља, Призрена, Београда, Смедерева...).

Живот на селу (основни ритмови аграрне производње, основна обележја средњовековне земљорадње, виноградарства и сточарства, пољопривредни алати – рало, плуг, срп, коса, мотика, млинови, чување и складиштење хране – житне јаме и сл.).

Војска (начин ратовања, војна техника, значај утврђења и кула).

Путовање и трговина (ковање новца и његов значај, основни правци трговачких путева: правци Морава – Вардар и Дрина – Полимље, поморске везе – односи са Котором и Дубровником и другим приморским градовима).

НАЧИН ОСТВАРИВАЊА ПРОГРАМА

Програм за шести разред је концепцијски постављен да представља смисаону целину која истовремено отвара могућности за даљи развој и надоградњу садржаја у програмима овог предмета за седми и осми разреда, а ослања се на садржаје из петог разреда.

Састоји се из три тематске целине.

Прва целина се може одредити као базична, јер сви програми за овај предмет од петог до осмог разреда њоме започињу. Садржаји у оквиру ове теме намењени су прецизнијем одређивању појма свакодневни живот, као и објашњавању значаја проучавања свакодневног живота људи у прошлости.

Друга је фокусирана на само један садржај свакодневног живота. У шестом разреду та тема је Грбови и заставе некад и сад, која се обрађује полазећи од садашњости која је ученицима позната ка све даљој прошлости.

Трећа тематска целина се бави различитим аспектима свакодневног живота у одређеном временском периоду.

У шестом разреду то је средњи век, чиме се обезбеђује веза са проучавањем историјских догађаја у оквиру обавезног предмета историја. Поделом на поменуте тематске целине, ученицима је омогућено да се у било ком разреду опредељују за овај изборни предмет по први пут, а да пропуштени програм(и) не представљају озбиљнију препреку. Они ученици који изаберу да током читавог другог циклуса основног образовања и васпитања похађају овај предмет овладаће најважнијим појмовима и појавама, које чине свакодневицу људи у распону од праисторије до савременог доба, а са садржајима четири теме (по једна за сваки разред) биће детаљније упознати.

Иако је цео програм окренут прошлости, неопходно је да се током рада са ученицима врши стална компарација са савременим добом, чиме се потенцира схватање континуитета у развоју људи и друштва.

Садржаји се, такође, обрађују и кроз димензију локално – глобално, где ученици имају прилику да свој завичај боље проуче у односу на задату епоху.

У садржају програма дате су основне тематске целине, а наставник има слободу да креира коначну верзију програма за сваку групу са којом ради, уважавајући интересовања ученика и циљеве и задатке предмета.

Почетни часови, кад се ученици међусобно боље упознају јер најчешће припадају различитим одељењима, погодни су да се разговара и о избору садржаја. Наводећи интересатне историјске чињенице или питања (како су у прошлости људи поправљали зубе, како су знали колико је сати...?), наставник побуђује ученичку радозналост и мотивише их да се одреде за неке од понуђених садржаја. Одговорност наставника је да, затим, те садржаје уобличи у конкретне наставне теме, које ће бити обрађиване на часовима. Тако добијени материјал основ је за даљи рад наставника, планирање активности и припрему за час. Пожељно је да наставник постигне да планиране активности имају дефинисану структуру, коју одликују флексибилност и адаптивност.

У припремној фази наставник треба да прикупи довољан број информација о садржајима на којима ће радити са ученицима, али ће коначни обим информација бити одређен ученичким потребама и могућностима да их припреме и приме. Наставник је тај који не дозвољава да доминира претерана фактографија, а настоји да се постигне функционалност знања и повезаност

чињеница у смисаоне целине. Он на различите начине подстиче осамостаљивање ученика у прикупљању и сређивању историјских података, усмерава их на различите изворе информација и подучава их како да се према њима критички односе. На тај начин се негује истраживачки дух и љубав према науци и подстиче мишљење засновано на провереним чињеницама и аргументима. Основни приступ у раду јесте интердисциплинарност и савлађивање нових и непознатих чињеница помоћу оних блиских и познатих.

У оквиру овог предмета постоје велике могућности за интеграцију школског и ваншколског знања ученика, за излазак из оквира школских уџбеника и учионице, укључивање родитеља и суграђана који поседују знања, колекције, књиге, филмове и друго што може да помогне у реализацији програма.

Наставник свакој наставној јединици приступа као посебном образовном и дидактичком проблему за који заједно са ученицима проналази одговарајућа решења. Увек треба тежити комбиновању различитих метода рада (кратка предавања, гледање филмова, читање књига, дискусије, анализа писаних извора и слика, посете археолошким и историјским локалитетима, прављење употребних предмета из прошлости...).

Посебно је прикладно организовати ученике у тимове, где се централни задатак решава тако што свако има свој појединачни радни задатак и улогу у тиму. У извођењу наставе активност ученика је најважнија, без обзира на изабране методе рада. Наставникова је улога да организује наставу, пружи помоћ ученицима у раду (од давања информација до упућивања на изворе информација) и да подстиче интересовање ученика за предмет. У току свих активности треба охрабривати размену информација, како између ученика и наставника, тако и између самих ученика.

Квалитет наставе унапредиће употреба различитих наставних средстава као што су: илустрације, документарни и играни видео и дигитални материјали, археолошки материјал или копије налаза, посете културно-историјским споменицима, компјутерске игрице које се заснивају на реконструкцији друштва из прошлости и др.

Домаћи задаци имају своје оправдано место у реализацији овог програма. Уколико се добро поставе, неће додатно оптерити ученике нити код њих изазвати одбојност. Разлог за увођење домаћих задатака не произилази из малог фонда

часова и обимног градива, већ из самог циља предмета. Домаћи задаци ће у великој мери допринети да се ученици осамостале у истраживачким активностима и прикупљању података, посебно када се ускладе с интересовањима ученика (не треба сви ученици да имају исти домаћи задатак). Многе домаће задатке ученици могу радити у пару или мањој групи, уз помоћ породице, за време распуста, што су недовољно искоришћени модалитети у раду с ученицима.

Као и код других изборних предмета где оцена не утиче на школски успех, оцењивање добија нешто другачију димензију. За овај предмет класично писмено и усмено испитивање знања није погодно. Свака активност је прилика да се ученик оцени. Наставник прати целокупни рад ученика и награђују све његове аспекте.

Поред стеченог знања о свакодневном животу људи у прошлости, наставник треба да награди и учешће и посвећеност активностима независно од постигнућа. Оцена је одраз индивидуалног напредовања детета и подстицај за његов даљи развој. Како је садржај предмета повезан са свим областима живота (исхрана, одевање, образовање, лечење, производња, забава...), ученици имају прилику да савлађивањем програма овог предмета добију бројне информације значајне за свој будући професионални развој.

Наставник треба да има у виду и овај аспект предмета и, уколико код неког ученика препозна посебно интересовање за одређене садржаје, треба да му укаже којом професијом би се могао бавити, односно у којој средњој школи се стичу знања и звања за одређену област.

Да би се задаци наставе што потпуније остварили, требало би да постоји корелација с другим обавезним и изборним наставним предметима као што су историја, географија, српски језик, ликовна култура, музичка култура, цртање, сликање и вајање, шах, верска настава, грађанско васпитање... Ученици који су у првом циклусу основног образовања и васпитања обрадили програме изборног предмета народна традиција могу бити драгоцен помагачи наставнику јер по начину рада, а делимично и по садржају, постоји сродност између ова два предмета. На крају школске године, као могућност да се систематизује и рекапитулира усвојено знање, може се организовати изложба/приредба којом би ученици показали стечено

знање, као и материјале и предмете које су прикупили изучавајући овај изборни предмет. Овакве изложбе/приредбе захтевају од наставника да планира часове на крају школске године за њихову припрему.

ГРБОВИ И ЗАСТАВЕ НЕКАД И САД

Кроз обраду ове тематске целине ученици треба да се упознају са појмом застава и грбова, њиховом функцијом и варијететима у којима су се појављивали до нашег времена. Проучавање ове теме може да започне анализом застава и грбова из садашњости, који су ученицима познати и доступни. Грбови, чији се настанак, у савременом смислу, везује за XII век, имају своје корене у човековој исконској потреби да употребне предмете обележава и украшава. Изучавањем грбова може се много сазнати о неком историјском периоду на одређеном простору јер је језик хералдике врло прецизан. Проучавајући заставе ученици треба да сазнају да су оне биле у неком облику у употреби и код народа старог века и да су током целокупне досадашње историје опстајале са истом наменом – да изразе припадање или да пренесу одређени сигнал или поруку. Ученици могу и сами прегледом застава из прошлости и садашњости да идентификују који су се симболи често користили и са којом намером (лавови и орлови као одраз снаге, мачеви као израз борбености, крст као одраз верских уверења...). За анализу је интересантна и застава Олимпијских игара са симболиком пет укрштених кругова, као и заставе које носе симболе из биљног света као што је јапанска царска застава са цветом хризантеме, канадска са листом јавора, или застава Уједињених нација са маслиновом гранчицом као симболом мира.

У складу са наведеним Начином остваривања програма фаворизује се истраживачки, самостални рад ученика, али је и сваки други начин рада добар ако доприноси разумевању наставних садржаја и помаже у трагању за одговорима на питања: зашто се у свакој земљи скрнављење државне заставе сматра за преступ, зашто су на свим државним установама грб и застава, зашто на великим такмичењима победници шире заставе своје земље, зашто се на сахранама људи који су нечим задужили земљу њихови ковчези обмотавају заставом... Посебну пажњу треба посветити анализи српских застава и грбова кроз историју када се ученици могу упознати и са њиховом симболиком и значењем. Ученици шестог разреда, код којих се природно све чешће појављују питања самоспознаје (Ко сам ја? Ко ме припадам? Ко су моји преци...?), улазе у фазу развоја

која их води ка финализацији формирања идентитета и интегритета. Прича о заставама и грбовима може позитивно допринети том аспекту развоја, наравно, уколико почива на принципу поштовања сопствених, али и туђих знамења. Ученици рад на овој теми могу употпунити креирањем грба који би на неки начин изразио групу окупљену око овог изборног предмета. То би допринело јачању кохезије у групи, што је вредан успутни добитак изучавања овог предмета. Ученицима, такође, може бити атрактивна активност на осмишљавању заставе за неку хипотетичку државу, а од радова се може направити изложба.

СВАКОДНЕВНИ ЖИВОТ У СРЕДЊЕМ ВЕКУ

Наставни садржаји препоручени у овој теми дају могућност ученицима да стекну јаснију слику о средњем веку. Највећи део прошлости припада обичним људима, који су нам по много чему веома блиски. Тај „обичан” и углавном „безимени” свет појединаца и локалних заједница (сагледаних као опозиција центру) чини заправо историју света, коју класична историја, политички и догађајно усмерена, представља само кроз историју држава, владара и владајућих елита.

Упознавањем са свакодневицом у средњем веку, као и у било којој другој историјској епохи, ученицима ће се указати бројне сличности и разлике с данашњим временом. Уочавање сличности и разлика има два основна циља.

Прво, ученицима ће се апстрактност историјске науке о историјским процесима и давно ишчезлим државама и културама приближити кроз „конкретизацију” прошлости у појави свакодневице обичних људи прошлих времена. Тиме се код ученика ствара свест да је прошлост некада биланечија садашњост, као што и наша свакодневица веома брзо постаје прошлост.

Друго, у дијалогу са различитим и другим, ученици ће моћи да потпуније сагледају непосредно окружење и друштво у коме живе, као и себе саме. На тај начин, доћи ће до проширивања стечених знања, а у исто време процес формирања свести о самом себи и околном свету биће употпуњен сазнањем о развоју и усавршавању културних одлика различитих заједница, које најчешће одговарају променама њихових друштвеноекономских система. Тиме би требало да се код ученика подстакне развој вештине посматрања, употребе компаративности и критичког сагледавања његовог сопственог окружења и садашњице.

ОДАБРАНА ЛИТЕРАТУРА:

- В. Бикић, Средњовековно село, Београд 2007.
- Ц. Бингам, Велико истраживање – Замкови, Београд 2005.
- М. Благојевић, Србија у доба Немањића, Београд 1989.
- С. Бојанин, Забаве и светковине у средњовековној Србији (од краја XII до краја XV века), Београд 2005.
- А. Веселиновић, Р. Љушић, Српске династије, Нови Сад 2001.
- Н. Ђурановић, Средњовековна Србија, Нови Сад 2006.
- Историја приватног живота I, од Римског царства до 1000. године, приредили Ф. Аријес и Ж. Диби, Београд 2000.
- Историја приватног живота II, од феудалне Европе до ренесансе, приредили Ф. Аријес и Ж. Диби, Београд 2001.
- К. Кандури, Велико истраживање – Историја, Београд 2005.
- Ж. Ле Гоф, Човек средњег века, Београд 2007.
- Лексикон српског средњег века, приредили С. Ћирковић и Р. Михаљчић, Београд 1999.
- Ф. Мекдоналд, Не би ти се свидело да будеш средњовековни витез, Београд 2004.
- М. Милићевић, Грб Србије: развој кроз историју, Београд 1995.
- Д. Мрђеновић, А. Палавистра, Д. Спасић, Родословне таблице и грбови српских династија и властеле, Београд 1987.
- Приватни живот у српским земљама средњег века, приредиле С. Марјановић-Душанић и Д. Поповић, Београд 2004.
- Р. Радић, Страх у позној Византији I-II, Београд 2000.
- Р. Радић, Византија – пурпур и пергамент, Београд 2006.
- Р. Радић, Цариград – приче са Босфора, Београд 2007.
- Ф. Џајс, Витезови кроз историју, Београд 2003.
- Ф. Џајс, Ц. Џајс, Живот у средњовековном граду, Београд 2004.
- Ф. Џајс, Ц. Џајс, Живот у средњовековном замку, Београд 2005.

Ф. Џајс, Џ. Џајс, Живот у средњовековном селу, Београд 2006.

ЧУВАРИ ПРИРОДЕ

Циљ наставе изборног предмета чувари природе јесте развијање функционалне писмености из области заштите животне средине, усвајање и примена концепта одрживог развоја и остваривање образовања о квалитету живота.

Задаци наставе предмета чувари природе су да ученици:

- развијају образовање за заштиту животне средине;
- развијају вредности, ставове, вештине и понашање у складу са одрживим развојем; развијају здрав однос према себи и другима;
- умеју да на основу стечених знања изаберу квалитетне и здраве стилове живота; примењују рационално коришћење природних ресурса;
- препознају изворе загађивања и уочавају последице;
- стичу способност за уочавање, формулисање, анализирање и решавање проблема; развијају радозналост, активно учествовање и одговорност;
- поседују развијену свест о личном ангажовању у заштити и очувању животне средине, природе и биодиверзитета.

САДРЖАЈИ ПРОГРАМА

- ПОЛОЖАЈ И УЛОГА ЧОВЕКА У ПРИРОДИ

Основни појмови из области животне средине. Утицаји човека на животну средину. Концепт одрживог развоја. Природна равнотежа. Спровођење акција у заштити и очувању животне средине (мали пројекти). Вођење сопствене економије и економије природе (мали пројекти). Квалитетан и здрав стил живота (мали пројекти).

- ПРИРОДНА БОГАТСТВА (РЕСУРСИ) И ОДРЖИВО КОРИШЋЕЊЕ

- Природни ресурси (богатства) - дефиниција подела и значај. Обновљиви и необновљиви природни ресурси. Жива бића као природни ресурс. Одрживо коришћење ресурса.
- ИЗВОРИ И ПОСЛЕДИЦЕ ЗАГАЂИВАЊА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Појам, извори и врсте загађивања. Глобалне промене и глобалне последице. Глобално загревање и последице. Озонске рупе и последице. Смањење загађења од отпада. Рециклажа.

- БИОДИВЕРЗИТЕТ - БИОЛОШКА РАЗНОВРСНОСТ

Дефиниција и појам биодиверзитета. Угрожавање биодиверзитета. Нестајање врста и заштита.

НАЧИН ОСТВАРИВАЊА ПРОГРАМА

Садржаји програма изборног предмета чувари природе имају тенденцију појачаног развијања знања у односу на први циклус, програмски континуитет и даљу развојну концепцију заштите животне средине и одрживог развоја. Наведени садржаји програма поред основног теоријског приступа поседују и активан приступ који је усмерен ка практичној реализацији ван учионице и ка изради малих пројеката. Овако конципиран програм даје велике могућности наставницима и ученицима да га на креативан начин реализују сходно условима, могућностима и времену. Улога наставника је да уз примену различитих метода рада подстичу и усмеравају интересовање и креативност ученика у покушају да самостално објасне узроке и последице човековог дејства на животну средину. Оперативна разрада програмских садржаја препуштена је наставницима који сами креирају време, место извођења и број часова за одређене теме.

ХОР И ОРКЕСТАР

Циљ и задаци: Општи циљ наставе изборног предмета хор и оркестар је развијање интересовања за музичку уметност и упознавање музичке традиције и културе свога и других народа. Остали циљеви и задаци су: да код ученика развија музичке способности и жељу за активним музицирањем/певањем и суделовањем у школским ансамблима; да подстиче креативне способности ученика и смисао за колективно музицирање; да развија навике слушања музике, подстиче доживљај и оспособљеност за разумевање музичких порука; да подстиче стваралачко ангажовања у свим музичким активностима (извођење, слушање, истраживање и стварање музике); да развија критичко мишљење.

САДРЖАЈИ ПРОГРАМА

ИЗВОЂЕЊЕ МУЗИКЕ

- а) Певање песама (учење по слуху и учење песме са нотног текста) различитог садржаја и расположења традиционалне и уметничке музике, које су примерене гласовним могућностима и узрасту ученика. Пожељно је повезивање садржаја песама са садржајима осталих наставних предмета уколико је могуће (ученици и школа, годишња доба, празници и обичаји, завичај и домовина, природа и околина, животиње...).
- б) Свирање - Свирање песама и лакших инструменталних дела по слуху и нотног текста на инструментима Орфовог инструментарија. - На основу искуства у извођењу музике, препознати и свирати делове песама.
- в) Основе музичке писмености Кроз обраду песама информативно стећи појам це-дур и а-мол лествице, разлике између дура и мола, појам предзнака - повисилица, појам узмах и предтакт, такт 6/8, шеснаестина ноте у групи.

СЛУШАЊЕ МУЗИКЕ

Слушање вокално-инструменталних и кратких инструменталних композиција, домаћих и страних композитора, уметничких дела инспирисаних фолклором народа и народности, различитог садржаја, облика и расположења, као и музичких прича. У слушаним примерима препознати различите тонске боје (гласове и инструменте), различит темпо, динамичке разлике, различита расположења на основу изражајних елемената, као и композицију коју су слушали, а на основу карактеристичног одломка. Оспособљавати ученике да уоче вредности и улогу музике у свакодневном животу.

СТВАРАЊЕ МУЗИКЕ

Ритмичким и звучним ефектима креирање пратње за песме, стихова, користећи при том различите изворе звука. Креирање покрета уз музику коју певају или слушају ученици. Смишљање музичких питања и одговора, ритмичка допуњалка, мелодијска допуњалка са потписаним текстом, састављање мелодије од понуђених двотактних мотива. Импровизација мелодије на задани текст. Импровизација дијалога на инструментима Орфовог инструментарија.

НАЧИН ОСТВАРИВАЊА ПРОГРАМА

У програму изборног предмета истакнуто место има слушање музичких дела и активно музицирање (певање и свирање). Основе музичке писмености и музичко-теоретски појмови у оваквом приступу планирани су у функцији бољег разумевања музике и музичког дела. Основни принцип у остваривању циљева и задатака треба да буде активно учешће ученика на часу. При томе треба обухватити сва подручја предвиђена за тај разред и комбиновати разне методе у настави. Час посвећен само једном подручју и извођен само једном методом не може бити ни користан ни занимљив за ученике, што води ка осиромашивању садржаја и смисла предмета.

Настава изборног предмета остварује се кроз:

- певање,
- свирање и основе музичке писмености;
- слушање музике;
- дечје музичко стваралаштво.

Групним и појединачним певањем или свирањем развија се способност ученика да активно учествују у музичком животу своје средине.

Полазна опредељења при конципирању програма изборног предмета

Слушање музике

Стицање искуства у слушном разликовању звучних боја (људски гласови, музички инструменти).

Навикавање ученика на пажљиво слушање музике.

Подстицање изражавања ученика о слушаном делу.

Упознавање музичког дела уметничког и народног стваралаштва.

Певање песама по слуху и са нотног текста, увођење у основе музичке писмености

Народне песме и игре; обичајне песме.

Дечје песме.

Утврђивање музичког речника у вези са јачином (п, мп, ф, мф), брзином (адагио, анданте, модерато, аллегро) и постепеним динамичким прелазима из тишег у јаче и обрнуто (цресцендо, децресцендо).

Савлађивање тонских висина.

Усвајање музичког писма и појмова: шеснаестина нота у групи, такт 6/8, а-мол лествица (природна и хармонска), појам предзнака - повисилица, узмах и предтакт.

Свирање и певање песама у функцији овладавања музичке писмености. Извођење песама на мелодијским инструментима.

Понављање задатог мелодијског мотива (вежба памћења, развијање моторике).

Свирање

Оспособљавање ученика да се сналазе у једноставном нотном запису.

Стварање код ученика навике праћења и похађања концертних приредби.

Подстицање код ученика жеље да се активније баве музиком.

Музичко стваралаштво

Стално подстицање ученика на што изражајније певање и свирање научених песама.

Слободно импровизовање на инструментима Орфовог инструментарија.

Импровизовање дечје мелодије на властити или од стране наставника предложен стих.

Осмишљавање покрета уз музику.

Слободно музичко изражава

Препоручени садржаји изборног наставног предмета ученицима треба да пруже знања и информације како би разумели, пратили, разликовали, доживљавали и што боље процењивали музичке вредности. За успешну реализацију циљева и задатака изборног предмета потребно је створити одговарајуће услове. Усвајање знања ученика зависи од добре организације часа, који мора бити добро планиран, осмишљен и занимљив. Ученик треба да буде активан учесник на часу, а час изборног предмета треба да буде доживљај за ученике. Разним облицима рада, техникама и очигледним средствима ученицима се преносе знања и комбинују разне методе у настави.

Изборни предмет треба увек повезивати са музичким животом друштвене средине и учествовати на такмичењима и музичким приредбама.

ЗАХТЕВИ ПРОГРАМА ПО АКТИВНОСТИМА

Извођење музике

При избору песама наставник треба да пође од психофизичког развоја ученика, од њему блиских садржаја и доступних мелодијско-ритмичких целина, ширећи тиме њихов интерес и богатити их новим садржајима. Потребно је, такође, да оцени гласовне могућности разреда пре одабира песама за певање. Наставник је слободан у избору предложених песама, али мора водити рачуна да у његовом раду буду заступљене народне, пригодне, песме савремених дечјих композитора као и композиције са фестивала дечјег стваралаштва.

Свирање

У петом разреду користити ритмичке и мелодијске инструменте. Пошто су сада ученици описмењени, свирање на мелодијским инструментима биће олакшано јер можемо користити нотне примере појединих песама које су солмизационо обрађене. Потребно је развијати дечје предиспозиције за музичко обликовање и омогућити им да доживе радост свирања, чиме се богати личност у осетљивом периоду емоционалног сазревања. Путем властитих стваралачких покушаја дати детету да завири у "радионицу композитора" како би боље схватило вредност уметничког напора у стварању музичких дела.

Слушање музике

Композиције које се слушају морају својим трајањем, садржајем и музичким изразом да одговарају могућностима перцепције ученика. Код слушања дечјих песама потребно је да ученици уочавају и објашњавају текст, инструменталну пратњу и начин како је музика дочарала текст. После слушаног дела потребно је са ученицима кроз разговор рашчланити и објаснити улогу извођача и инструменталне пратње у приказивању литерарног текста. У избору инструменталних композиција треба бити обазрив и слушати оне у којима ће бити пуно израза, карактеристичних расположења и изразитог ритма, било да су програмског карактера или не.

Музичко стваралаштво

Дечје музичко стваралаштво представља виши степен активирања музичких способности, које се стичу у свим музичким активностима, а као резултат креативног односа према музици. Оно има велику васпитну и образовну вредност: подстиче музичку фантазију, обликује стваралачко мишљење, продубљује интересовања и доприноси трајнијем усвајању и памћењу музичких репродуктивних и стваралачких активности и знања. Стваралаштво може бити заступљено кроз: компоновање мелодије на задани текст; састављање мелодије од понуђених двотактних мотива. Ове активности треба вредновати у смислу стваралачког ангажовања ученика, а не према квалитету насталог дела јер и најскромније музичке импровизације су педагошки оправдане.

Праћење и вредновање

Да би се остварио процес праћења напредовања и степена постигнућа ученика у настави изборног предмета, неопходно је да наставник претходно упозна и идентификује музичке способности сваког ученика. Праћење ученика у настави мора се спроводити организовано. Оно треба да обухвати посебан развој сваког ученика, његов рад, залагање, интересовање, став, умешност, креативност и слично. Наставник треба да прати развој личности у целини и објективно одређује степен на којем је ученик савладао програмске захтеве. Смисао праћења наставе изборног предмета треба сагледати тако да се сваком ученику омогући развој у оквиру васпитно-образовног рада. Певање у разредном хору има образовни и васпитни циљ.

Образовни циљ обухвата развијање слуха и ритма, ширење гласовних могућности и учвршћивање интонације.

Васпитни циљ обухвата развијање осећања припадности колективу, развијање естетских осећања, упознавање нових речи, односа у природи и међу људима.

Разредни хор обухвата сва одељења истог разреда у школи.

Могу се основати:

- групе певача вокалних солиста;
- групе солиста инструменталиста, са којима се увежбавају соло песме, мали комади, дуети, терцети, квартети и мали камерни инструментални састави;
- група љубитеља слушања музике - који ће слушати разна музичка извођења у школи или ван ње (концерте, радио и телевизијске емисије, музичке филмове и сл.);
- група младих композитора, са којима се ради на развијању музичке креативности;
- група младих етномузиколога, који ће прикупљати мало познате, или готово заборављене, песме средине у којој живе.

Врсте активности које је могуће основати у школи, у односу на способности и интересовања ученика, одређене су интересовањем ученика.

Настава оркестра се одвија у групи до четири ученика, односно од пет до девет ученика када се ради о блок флаутама, тамбурама, мандолинама или Орфовом инструментаријуму. Зависно од могућности и интересовања ученика, у изборној

настави формирају се мали музички састави, као и хор и оркестар у већим саставима. Да би се реализовао програм изборног предмета, користе се одговарајући уџбеници, приручници и збирке за поједине инструменте, као и дела (у оригиналном облику или прилагођена саставима ученика) домаћих и страних композитора из разних епоха, доступна извођачким могућностима ученика. Ученици приказују своја индивидуална и групна достигнућа из изборног наставног предмета на школским и другим приредбама и такмичењима.